

DEZVOLTAREA EVANGHELIEI INIȚIALE - PARTEA 2

În episoadele trecute am văzut cadrul blestemului inițial al lui Dumnezeu care a afectat creația și omenirea cu moarte și decădere dar și nădejdea pe care Domnul a lăsat-o pentru întreaga umanitate prin promisiunea seminței care va zdrobi capul șarpelui astfel inversând blestemul și aducând din nou creația și omenirea la viață și binecuvântarea inițială.

Am văzut cum, încă de la Adam și Eva oamenii au început să aștepte *Sămânța* care să împlinească promisiunea Domnului în generația lor. Aceștia au început "*să cheme Numele Domnului*" când și-au dat seama că nu depinde de ei sau de timpul lor apariția Seminței promise. Ceea ce ei trebuiau să facă era să se încreadă în promisiunea Domnului și să trăiască după voia Lui. Asta urma să le garanteze includerea în creația restaurată atunci când Domnul urma să o împlinească.

În episodul de astăzi ne vom uita în Geneza 5 și genealogia diferitelor nume și apariția lui Noe.

În interpretarea modernă acest capitol a ajuns să fie văzut doar ca o anexă la narațiunea de început din Geneza, uneori fiind văzut precum un index din cartea de telefoane la care apelăm doar atunci când avem nevoie de ceva.

Totuși, nu așa era perceput în vechime sau de cei care au redactat scripturile sub inspirație divină. Aceștia au inclus toate aceste nume și cronologia lor datorită nădejzii în *Sămânța promisă*. În timp ce nu vom comenta asupra fiecărui nume ceea ce vrem să vedem este că la sfârșitul acestei genealogii avem următorul verset

Lameh a născut un fiu. El i-a pus numele Noe zicând: „*Acesta ne va mângâia pentru osteneala și truda mâinilor noastre, care vin din acest pământ pe care l-a blestemat Domnul.*”

Noe (numele lui însemnând *odihnă, mângâiere*) era nădejdea celor de până atunci că el va inversa blestemul sub care creația și omenirea încă erau. Astfel el urma să le dea "*odihnă*" -binecuvântarea pe care o experimentaseră la început Adam și Eva eliberându-i de sub truda, osteneala și pământul pe care Domnul îl blestemase. Chiar dacă oamenii așteptau pe bună dreptate eliberarea de sub blestem nu aceea era generația în care Dumnezeu urma să-și împlinească promisiunea. Ba mai mult, vedem că datorită stricăciunii tuturor oamenilor Dumnezeu alege să judece acea generație prin potop.

Ceea ce este interesant să vedem chiar în mijlocul judecății este că Dumnezeu îl alege pe Noe (care era un om neprihănit și fără pată între cei din vremea lui) ca să facă un legământ cu el și cu sămânța lui ca un semn al credincioșiei continuității planului și promisiunii Sale încă din Geneza 3:15.

Putem vedea din nou aceeași tipologie. În timp ce omenirea s-a depărtat din nou de Dumnezeu prin păcat și fărădelege Domnul alege să judece drept acea generație. Totuși, prin alegerea lui Noe și seminței lui, Dumnezeu își ține cuvântul și promisiunea unui Eliberator care va aduce restaurarea tuturor lucrurilor.

Acest lucru ne poate transmite atât de mult despre caracterul și puterea lui Dumnezeu în a-și ține și lucra Cuvântul Său și în același timp să ne îndemne la o trăire credincioasă pe cale.

Chiar dacă acestea întârzie să se întâmple ele continuă să rămână o veste bună care trebuie să fie nădejdea tuturor sfinților în mijlocul greutăților veacului acestuia, a badjocurii și necredinței din partea celor aroganți. Așa cum toate scripturile ne transmit, Domnul va ști să izbăvească din încercare pe oamenii cucernici și să păstreze pe cei nelegiuiți ca să fie pedepsiți în ziua judecării.

De aceea să păstrăm cu curăție de inimă și credință această dezvoltare inițială a evangheliei iar pe măsură ce vom vedea continuitatea ei în scripturi și în lucrarea Domnului Isus să fim pe deplin încredințați că promisiunile lui Dumnezeu oricâte ar fi ele toate sunt *Da și Amin*.